

SVA ĆE ZEMLJA ZNATI DA POSTOJI BOG!

Otvorimo svi zajedno 1 Samuelovu 17 pogl. 1-11 stiha.

Vjerujem da mi je Bog govorio ovaj tjedan i nadam se da će vas Duh Sveti ohrabriti večeras kako biste znali tko ste u Bogu te da možete biti pobjednici unatoč teškim okolnostima koje vas okružuju.

U ovoj priči Filistejci su izazvali Božji narod. U prvim stihovima čitamo kako su se utaborila dva naroda, a između njih je bila dolina. S jedne strane bili su Izraelci, a s druge Filistejci. Od 4. retka pa do 7. čitamo o Golijatu, čovjeku koji je stao pred izraelske bojne redove. Njegov je opis doista zastrašujući. Otprilike je bio visok 292, 5 centimetra (šest lakata i jedan pedalj), a njegova oprema težila je oko 60 kilograma.

Sjećamo se kako su se Izraelci danima bojali ući u obećanu zemlju zbog divova, tj. Anakovaca koji su tamo živjeli. U Brojevima 13:32,33 čitamo da su rekli:

"Zemlja kroz koju smo prošli da je izvidimo zemlja je što proždire svoje stanovništvo. Sav narod što ga u njoj vidjesmo, ljudi su krupna stasa. Vidjesmo ondje i divove – Anakovo potomstvo od divova. Činilo nam se da smo prema njima kao skakavci. Takvi bijasmo i njima."

O njihovoj veličini piše u knjizi Ponovljenoga Zakona 3:11. Tu je riječ o pobjedi Izraelaca nad "dvojicom amorejskih kraljeva i pobjedom nad gradovima kralja Oga" ...u tim stihovima čitamo da je njegov krevet bio od željeza i da je bio deset lakata dug, a četiri lakta širok (450 cm, 180 cm).

Zato je i normalno da se Golijat izraelskim vojnicima činio strašnim i nepobjedivim. Šaul se vjerojatno uplašio jer Pismo kaže da je ovaj bio nešto višeg stasa, ali u Božjim očima, Golijat nije bio nimalo drugačiji od ostalih.

Takav se postavio pred izraelske bojne redove i doviknuo:

"Što ste izašli da se svrstate za bitku? Nisam li ja Filistejac, a vi Šaulove sluge? Izaberite između sebe jednoga čovjeka pa neka siđe k meni! Ako pobjedi u borbi sa mnom i pogubi me, mi ćemo biti vaše sluge. Ako li ja pobjedim njega i pogubim ga, onda ćete vi biti naše sluge i nama ćete robovati.! Još je Filistejac rekao: Ja sam danas izazvao bojne redove. Dajte mi čovjeka da se ogledamo u dvoboju!"

(8.-10. stih)

Vidite, u ta vremena kako bi izbjegli nepotrebno prolijevanje krvi, najčešće bi vojnici među sobom birali najsnažnijega te ga poslali u borbu. Pobijedila bi ona vojska čiji je ratnik dobio dvoboj. Gledano ljudskim očima, Golijat je doista bio u prednosti. Čak u 11. stihu čitamo da "kada je Šaul i sav Izrael čuo što je rekao Filistejac, obuze ih strah i drhat." Drugim riječima, bili su uplašeni, uznemireni, tjeskobni i doista su drhtali od straha jer su znali da ako Golijat pobjedi, postat će robovi.

Vjerujem da su se neki u taboru odmah počeli prisjećati priča o Egiptu. Iako su nekoć bili robovi, ipak su se bojali ući u obećanu zemlju, a kada su konačno ušli, nakon mnogo prolivene krvi, opet se u njihovu životu otvara mogućnost da postanu robovi.

Golijat kao da predstavlja neke grijehе kojih smo se mi kršćani riješili, prošlosti koje smo zaboravili, ali se ponovno, iz tko zna kojih razloga, suočavamo s njom. Iznova nas ti naši grijesi, stare navike, izazivaju i kao da kažu: "Pogledaj samo na nas, misliš da nas se riješio, ali se grdno varaš. Ponovno smo tu, ali ovoga puta u većoj snazi."

Ti grijesi mogu se činiti užasnima i možda se neki od vas uvijek iznova s njima borite. Svjesni ste da vam je trebalo mnogo bitaka i vremena, Božje snage te milosti da im se oduprete. Mnogo ste propatili da biste se riješili tih grijehа, a sada se oni opet pojavljuju i izgledaju kao da su nepobjedivi. Izgledaju kao Golijat, u ljudskim očima nešto za što kažete: "Dosta mi je, ne mogu više tako, možda je ipak bolje da se predam, odustanem, takav sam kakav sam, možda Bog i razumije moje slabosti. Ne mogu se više boriti s požudom, sebičnošću, laži, lijenosti, nedisciplinom, zavisti, alkoholom, ovisnostima, svojim tijelom jer su prejaki za mene"

Ali, takva naša bitka je đavolska laž! Kada su pred nama duhovne borbe koje ne možemo zaobići, tada će u njima, osim našeg tijela, sudjelovati i sotona. Prvi njegov potez bit će **laganje o našoj snazi i njegovoj veličini.**

Isus Krist ga je razotkrio riječima:

"On bijaše ubojica ljudi od početka i nije stajao čvrsto u istini jer u njemu nema istine. Kadgod govori laž, govori svoje vlastito, jer je lažac i otac laži." (Ivan 8:44)

Sotona i danas upotrebljava ljude i situacije kako bi uništio i spriječio Božje djelo i Božje ljude. Kao što su farizeji bili pod đavolskim utjecajem, tako i danas mnogi religiozni ljudi mogu biti poslani od đavla kako bi uništili, prevarili ili obeshrabrili Božji narod. Đavao je upotrijebio Golijata kako bi unio strah, pomutnju i ponovno porobljavanje Božjeg naroda.

Prvo je lagao i prezirao Božji narod: kada se Golijat postavio pred njih. Rekao je: "Što ste izašli da se svrstate u bitku? Nisam li ja Filistejac, a vi sluge Šaulove!?" Drugim riječima kao da je rekao: "Tko ste vi jadni mali da izađete u bitku protiv mene. Ne znate li da sam ja đavao, duhovno biće koje je puno jače od vas. Ne znate li da niste iz nekoga posebnog sustava. Pogledajte samo kako ste žgoljavi i jadni!"

To je kao da naši stari grijesi i navike ponovno izađu i kažu: "Misliš da si nas se riješio, što si izišao boriti se protiv nas kada znaš i sam da ne možeš. Pogledaj se samo kako drhtiš, kako se bojiš još jednog poraza. Ovo će ti biti poraz br. 112 i opet ćeš biti rob grijeha, rob straha, rob obeshrabrenja, rob sebičnosti, rob buntovnosti i nepokornosti...ne možeš nas pobijediti."

Vidite, takve stvari su nam već poznate i to je jedna od đavolskih najvećih taktika. Obeshrabriti i uplašiti Božji narod tako da odustane od borbe i da dalje ostane jadan i porobljen, bez imalo vjere. Čak u 16. stihu čitamo da je taj "Filistejac izlazio svakoga jutra i večeri i postavljao se tako četrdeset dana."

Tako se vjerojatno i neki od vas osjećaju. Već dulje vremena izazivani ste od strane neprijatelja, teško vam je i želite odustati od bitke. Kao da vam je um pregorio, dosta vam je održavanja standarda svetosti i pravednosti, čitanja Biblije i duhovnoga ratovanja, želite sklopiti mir s neprijateljem, popustiti, jer ste već dulje vremena pod pritiskom.

Ali, oni koji ljube Gospodina i koji mu žele ugoditi stalno vode bitke s neprijateljem. Naravno, postoje razdoblja predaha. Sve dok ne dođemo Gospodinu Isusu Kristu, bit ćemo izloženi napadima i borbama.

Mnoge Božje sluge našle su se u teškim bitkama na život i smrt, gdje su mnogi od njih gotovo, ili jesu, odustali zbog neprijateljske tlake i izazova. Mnogi su izgubili snagu jer nisu vjerovali Gospodinu u tim trenucima bitke.

Pismo kaže da se Golijat na Izrael postavljao četrdeset dana. Ne znam kako se vama čini, ali mislim da tih četrdeset dana imaju neku simboliku. Kao da se neprijatelj rugao prijašnjim Mojsijevim pobjedama, kao da se izrugivao četrdesetodnevnom postu. Kao da je htio ponovno dobiti ono što je izgubio Mojsijevom pobjedom.

U sličnoj nevolji našao se i prorok Ilija. Ako se sjećate, nakon što je Ilija pogubio lažne Balove proroke, njih 450 koji su sjedili za stolom s Izabelom, ona mu je poslala poruku da će ga sljedećeg dana pogubiti na isti način. U 1 Kraljevima 19: 3 čitamo da "se on uplaši, ustade i ode da bi spasio život..." Mnogi su Božji ljudi bili s vremena na vrijeme kušani i plašeni od strane njihovih neprijatelja. I to je na neki način normalno jer se borimo protiv neprijatelja naših duša – samog đavla i njegovih pomagača, koji želi da se obeshrabrite, predate, odustanete, da izgubite vjeru i gledate svojim naravnim očima kako su i Izraelci gledali Golijata.

I na žalost to je problem broj 1 u našim kušnjama. Gledamo na svoju snagu, uzdajemo se u naša mudrovanja, naše taktike i bivamo obeshrabreni! Kao Šaul i sva ostala izraelska vojska gledamo naše probleme kao da su nerješivi. Ali, hvala Bogu! On je naša pobjeda. Ništa ne možemo učiniti našim tjelesnim snagama. Padamo jer ne gledamo na Boga i ne borimo se na njegov način.

Zato je i apostol Pavao rekao pišući Korinćanima u 2. poslanici 10:3-5:

"Iako, naime, živimo u tijelu, ne borimo se na tjelesan način. Naše borbeno oružje nije tjelesno. Naprotiv, ono je božanski jako za rušenje utvrda. Mi obaramo mudrovanja i svaku oholost koja se diže protiv priznanja Boga i zarobljujemo svakim razum da se pokorava Kristu."

Mi smo isti kao apostol Pavao, živimo u tijelu i po tijelu smo slabi ljudi, ali zato ne moramo upotrebljavati ljudske metode i planove kako bismo pobijedili u našim bitkama nego trebamo poznavati onoga tko se bori za nas. Njegovo moćno oružje omogućuje nam da se borimo protiv đavlovih raznih uporišta, tj. utvrda, ali na nama je da odaberemo između Božje i svjetovne metode borbe.

Oružja, kao što su vjera, ljubav, nada, Božja riječ i Duh Sveti, snažna su i učinkovita. Taj isti apostol Pavao govorio je o njima kada je pisao pismo crkvi u Efezu te rekao:

"Ubuduće budite jaki u Gospodinu i njegovoj silnoj moći! Obucite se u bojnu opremu Božju da se možete suprotstaviti đavolskim napadima! (Efežanima 5:10-11)..." Zato uzmite i na se stavite bojnu opremu Božju da se možete oduprijeti u zli dan i kad sve nadvladate, održati se! Dakle, stojte čvrsto! Opašite svoje bokove istinom, obucite oklop – pravednost, obujte noge "spremnošću za Radosnu vijest – mir! U svemu uzmite veliki štiti vjeru; njime ćete moći ugasi sve goruće strijele zloga! Prihvatite kacigu – ono čim se spašava i mač Duha, to jest Riječ Božju, sa svakovrsnom prošnjom i molitvom."

(13-18)

Tim oružjem možemo slomiti i poraziti svaki ljudski argument protiv Boga i srušiti svaki zid koji on postavlja kako ljudi ne bi došli do Boga. Ne smijemo dopustiti sebi korištenje ljudskih metoda. Jedino Božje oružje može pobijediti neprijatelja. Jedino ono može pobijediti naš ponos, sebičnosti, stare grijeha i navike - Božje oružje.

Ipak je jedan čovjek u toj bitci znao za Božje ime i Božje oružje.

TREBAMO POZNAVATI BOGA I UZDATI SE U NJEGOVO ORUŽJE

I zato mu se David mogao suprotstaviti. David je bio čovjek prema Božjem srcu. Vjerovao je Bogu, a ne sebi. Znao je tko je Golijat i tko je Jahve. Zato se i usudio reći: "I tko je taj neobrezani Filistejac da izaziva bojne redove živoga Boga" HALELUJA!

On nije gledao svojim, nego Božjim očima. Znao je da taj čovjek, kao prvo, nije na Božjoj strani, a kao drugo; da se ne podiže na nekakvu izralesku vojsku ili pojedinca, nego na živoga Boga.

Kada neprijatelj napadne raznim lažima i kušnjama, trebali biste sa sigurnošću znati da je Bog na vašoj strani i da iza vas stoji moćna njegova vojska! David je znao o Božjim pobjedama u povijesti izraelskoga naroda. Znao je da ako se narod okrene Bogu, sve je moguće i nitko ga ne može pobijediti. Znao je također da je njegov Bog živ. Sigurno se sjetio obećanja koje je Bog dao Jošui prije ulaska u Kanaan:

"Po ovomu ćete spoznati da je među vama Bog živ: on će goniti ispred vas Kanaance, Hetite, Hivijce, Perizane, Girgašane, Amorejce i Jebusejce." (Jošua 3:10)

On je bio čovjek koji je poznao živoga Boga. Znao je da Golijat ide protiv Božje vojske.

Ono što trebate znati je da je Bog na vašoj strani. Puno moćniji i silniji od vaših grijeha, tjeskoba, strahova, đavolskih laži i obeshrabrenja! I kada se ljudi i sotona dižu na vas, zapravo se suprotstavljaju Bogu!

Prije negoli uđemo u samu bitku i znanje Božje snage, želim vam reći još i ovo. Kada revnujete za Boga i njegovu čast, ne samo da će đavao biti vaš protivnik nego i ljudi za koje mislite da su na vašoj strani. A pogotovo želim ohrabriti mlade u Kristu da ostanu i dalje puni žara za Gospodina. Nemojte dopustiti da vas netko od starije braće i sestara prezre zbog vaše dječje vjere u Gospodina.

Ono što mi se sviđa i najviše me ohrabruje svjedočanstva su ljudi koji doista vjeruju u Boga. Uvijek me ohrabre svojom dječjom vjerom i iskrenošću prema Bogu, nisu još ni mogli postati religiozni, ustvari oni su pravi pokazatelj one prve ljubavi. U ovoj priči žalosno je da je Davidu zavidio njegov stariji brat.

"A kad je Eliab, njegov najstariji brat, čuo kako se razgovara s ljudima, usplamte gnjevom na Davida pa mu reče: A što si ti došao ovamo? Kome si ostavio ono malo ovaca u pustinji? Znam ja tvoju drskost i zlobu tvoga srca: došao si da vidiš bitku."

(1 Samuelova 17:28)

Ljudska zavist! Ljudi će vam reći: "Tko si ti da nešto kažeš, ne znaš ti ama baš ništa. Ustvari, došao si samo da vidiš kako će se stvari odvijati." U njihovim očima postaješ previše drzak ako kažeš: "*sve je moguće onome koji vjeruje*". Budete li vjerovali Gospodinu, kada se odlučite uzdignuti i stresti sa sebe neprijatelje, đavao i njegovim poslanici će ustati na vas, ali trebate znati da je Bog s vama. Ne smijete dopustiti da vam itko ukrade vašu vjeru u Boga pa čak i bez obzira na cinizam ostalih. **Ali, umjesto da ste cinični u tijelu prema takvima, postanite cinični u duhu.** Budite snaži kao što je Ilija bio kada se narugao lažnim prorocima te rekao: "Glasnije vičite, jer on je bog, zauzet je ili ima posla ili je na putu ili možda spava pa ga treba probuditi!" (1 Kraljevima 18:27).

Nemojte dopustiti da vas neprijatelj obeshrabri nego to okrenite u vašu snagu. Tako je i David zanemario bratovu zavist, nije se bavio njome, nego "se okrene od njega k drugome i zapita istim riječima kao prije..." Šaul ga je pokušao isto tako obeshrabriti i rekao: "Ne možeš ti izaći na toga Filistejca da se boriš s njim, jer si ti još dijete, a on ratnik od svoje mladosti." (1 Samuelova 17:33)

Želim reći još jednaput svima vama, a pogotovo mladima: nije bitno što ste djeca po vjeri ili što nemate iskustva, imate Boga na vašoj strani i to je dovoljno za pobjedu. Bitno je predanje i vjera u njega. Čak ga je Šaul htio obući u svoj oklop religioznosti koji je Davidu samo smetao te ga je skinuo. Čineći ono što je ispravno, ugodit ćete Bogu čije mišljenje je najvrjednije.

U 40. retku nadalje čitamo:

"David uze svoj štap u ruku, izabra u potoku pet glatkih kamenova i metnu ih u svoju pastirsku torbu, koja mu je služila kao torba za praćku, te s praćkom u ruci pođe prema Filistejcu. A Filistejac je sve bliže primicao Davidu, dok je njegov štitonoša stupao pred njima. A kad Filistejac pogleda i vidje Davida, prezre ga zbog njegove mladosti – bijaše David mladić, rumena, lijepa lica. Zato Filistejac reče Davidu: Zar sam ja pseto te ideš na me štapovima? I uze proklinjati Davida svojim bogovima."

(17:40-41)

David se trebao spuštati u dolinu prema Golijatu i vjerojatno to nije bilo samo par koraka. Toga trenutka David je imao potpuno pouzdanje u Boga, bez obzira na prezir neprijatelja. Znao je da je Bog uz njega, imao je pouzdanje. Zato je i prije izjavio: "Jahve koji me izbavio iz lavlje pandže i medvjede šape, izbavit će me i iz ruku toga Filistejca" (17:37)

Ne znam kada je napisao Psalme i je li mu koje nadahnuće došlo prije ili tijekom silaska u dolinu. Možda je citirao Psalam 3 ili ga kasnije napisao kad je rekao u 3. retku:

"Ti si ipak štit moj, Jahve; slavo moja, ti mi glavu podižeš. Iza svega glasa Jahvi zavapih, i on me usliša sa Svete gore svoje... ne bojim se tisuća ljudi što me opsjedaju dušmanski..., ili je možda rekao: "Znam evo: Jahve će pobjedu dati svom pomazaniku, uslišit ga iz svetih nebesa snagom pobjede desnice svoje. Jedni se hvale kolima bojnim, drugi konjima, mi imenom Jahve Boga našega! Oni posrću i padaju, mi se držimo i stojimo" (Psalam 20:7), ili je u sebi rekao: "Pa da mi je dolinom smrti proći zla se ja ne bojim, jer ti si sa mnom. Tvoj štap i palica tvoja utjeha su meni."

Kada imate pouzdanje u živoga Boga, znate da nijedan vaš problem nije nerješiv.

Vjerujem da je David i te kako molio, ne znamo koliko dana, možda svih četrdeset, ali nakon toga bio je pobjednik i mogao se hrabro suprotstaviti i reći:

"Dođi k meni, da dam tvoje meso pticama nebeskim i zvjerima zemaljskim!" ...Ti ideš na mene mačem, kopljem i sulicom, a ja idem na te u ime Jahve Sebaota, Boga Izraelovih četa koje si ti izazvao. Danas će te Jahve predati u moju ruku, ja ću te ubiti, skinut ću tvoju glavu i još će danas tvoje mrtvo tijelo i mrtva tjelesa filistejske vojske dati pticama nebeskim i zvjerima zemaljskim. Sva će ta zemlja znati da ima Bog u Izraelu! I sav će ovaj zbor znati da Jahve ne daje pobjedu mačem ni kopljem, jer je Jahve gospodar bitke, i on vas predaje u naše ruke."

(44-47)

U zajedništvu i vjeri u njegovo ime Bog će vas okrijepiti da ne posustanete, isto kao što je okrijepio Iliju koji je nakon svih borbi i strahova postao uplašen i umoran. Bio je izmučen kao neki od vas. Imao je dobre bitke, velike pobjede, velika svjedočanstva, ali se ipak trebao dalje pouzdavati u Jahvu. Taj je Božji čovjek otišao u pustinju i zaželio umrijeti!? Smješno, zar ne!? Rekao je: "Već mi je svega dosta, Jahve!..., ali kada je zaspao, probudio ga je anđeo i nadnaravno nahranio i tako okrijepljen "išao je četrdeset dana i četrdeset noći sve do Božje gore Horeba." (1 Kraljevima 19:8)

Možda, kao što sam već rekao, tijelo i đavao vas tlače i želite odustati, bojite se svojih neprijatelja, starih grijeha koji su ponovno izronili, starih loših navika, vrijeme je da se okrenete Bogu i njegovoj snazi i pobijedite svoje neprijatelje. Ali, ovoga puta ne vašom snagom nego Božjim imenom i na Božji način! Imenom našega Gospodina! Onda zajedno s Izajjom možemo reći:

"Tko god se od vas Jahve boji, nek posluša glas Sluge Njegova. Tko u tmini hodi, bez tračka svjetlosti, nek se uzda u ime Jahvino, nek se na Boga svog osloni."

(Izaija 50:10)

Pjevati s Davidom:

"Jahve, hridino moja, utvrdo moja, spase moj; Božje moj, pećino moja kojoj se utječem, štite moj, spasenje moje, tvrđavo moja!"

(2 Samuelova 22:2-3)

ili reći s apostolom Pavlom:

"On nas je oslobodio od tolike smrtne pogibli i opet će nas osloboditi. Da, u nj smo postavili nadu da će nas opet osloboditi."

(2 Korinćanima 1:10)

Onda ćemo ustati i uništiti u vjeri neprijatelja:

"Tako je David praćkom i kamenom nadjačao Filistejca: udario je Filistejca i ubio ga, a nije imao mača u ruci."

(17:50)

A ne samo to, nego će sotonska oružja biti u našem taboru. Više ih on neće moći upotrijebiti protiv nas. Neće nas moći pobijediti. Razoružat ćemo ga i naš će tabor pobijediti. "A David uze Filistejčevu glavu i odnese je u Jeruzalem, a oružje njegovo položi u šator." (17:54)

Vjerom u ime našega Gospodina Isusa Krista! On je naša pobjeda i naša snaga!

Zato imamo obećanja. Pavao je rekao

"zato ga Bog uzdiže na najvišu visinu i dade mu jedincato ime koje je iznad svakoga drugog imena, da se Isusovu imenu pokloni svako koljeno, nebeskih, zemaljskih i podzemaljskih bića i da svaki jezik prizna na slavu Boga Oca: Gospodar je Isus Krist."

(Filipljanima 2:9-11)

Ivan ga je vidio u Otkrivenju te napisao:

"Oči su mu plamen ognjeni; na glavi mu mnoge krune. On nosi napisano ime koje nitko ne zna osim njega. Obučen je u ogrtač umočen u krv, a njegovo ime glasi: Riječ Božja. Pratile ga nebeske vojske na bijelim konjima, obučene u bijel, čist lan. Iz njegovih usta izlazi oštar mač da njime pobije pogane. On će nad njima vladati željeznim žezlom. On gazi tijesak vina uskipjelog gnjeva Boga Svemogućega. A na svom ogrtaču, na boku, nosi napisano ime: Kralj kraljeva i Gospodar gospodara."

(Otkrivenje 19:12-16)

Večeras je vrijeme za vas da podignete u vjeri te kamenčiće i u imenu našega Gospodina i Kralja Isusa Krista ustanete i zapovjedite svakoj laži, grijehu, obeshrabrenju, sebičnosti, kleveti, đavlu da se makne, i porazite one svoje najdublje strahove... sve ono što se uzdiže iznad Isusa, uzdiže iz vaše prošlosti.

Otvorite samo oči i vidjet ćete silnu vojsku koja stoji i čeka vašu zapovijed!